

Josep Puig Bóo: «Cal sortir de la lògica de Madrid i del capitalisme»

Presideix el Casal de Catalunya de Buenos Aires, el més antic del món

Josep Puig presideix el Casal de Catalunya de Buenos Aires des de l'any passat. Foto: Jordi Molina

Josep Puig Bóo (Buenos Aires, 1971) és president del Casal de Catalunya de Buenos Aires, el més antic del món. Aquest psicòleg, teòleg i filòsof, fa gairebé un any que ha agafat les regnes de la presidència d'una associació que vol modernitzar. Combatre l'espanyolització històrica i mediàtica de l'Amèrica Llatina és el seu principal repte.

-Més enllà del Casal, hi ha 16 milions d'argentins als quals cal explicar què és Catalunya i difondre'n la seva cultura perquè l'Argentina i Llatinoamèrica acompanyin el procés. Però no serà fàcil, tenint en compte l'arrelada presència d'Espanya i la percepció homogènia que es té de l'Estat...

-Per aquest motiu és important la tasca dels casals. Abans servíem per mantenir llengua i les tradicions, però ja no podem limitar-nos a ser un espai de trobada. Els catalans que viuen o viatgen a l'Argentina poden parlar cada dia en català amb els seus familiars per l'Skype i estar informats d'allò que passa a Catalunya a través de la xarxa. Des que sóc president, hem posat l'accent a penetrar en la societat argentina. Hem signat un conveni amb la Universitat de Buenos Aires per ser lloc oficial de l'ensenyament de català i estem treballant en un projecte de ràdio web.

-Els principals rotatius argentins informen des de Madrid del què està passant a Catalunya i simplifiquen i estereotipen força el conflicte.

-Es fa difícil penetrar als mitjans argentins. Cap dels meus articles s'ha publicat als principals diaris. La difusió de la informació es fa des de Madrid i les agències d'aquí treballen a partir d'una informació esbiaixada. Els casals fem de contrapès dels mitjans, tot i que el 'Financial Times' darrerament està donant cobertura i cert suport al plantejament independentista. El periodisme argentí mira molt els EUA i sembla que augmenten les simpaties per Catalunya.

-Els Casals del Con Sud de l'Amèrica Llatina han signat recentment un manifest en suport a la independència. Va ser una decisió unànime?

-No vàrem contemplar cap altra opció. Per a nosaltres, si no aconseguim la independència al llarg de l'etapa que vàrem iniciar l'11 de setembre serà un cop dur. En els seus inicis, el Casal no tenia una ànima independentista, però amb el temps, sobretot arran dels catalans exiliats de la Guerra Civil espanyola, va revifar l'anhel sobiranista. La Comissió que jo presideixo és netament independentista.

-El PP va endegar una campanya en contra dels ajuts de la Generalitat a les delegacions i als casals. De quin pressupost estem parlant?

-Ens va doldre molt el tancament de la delegació catalana a Buenos Aires. Tot i així, i sense simpatitzar amb el PP, cal dir que tenen part de raó. En alguns casos, les subvencions han acomodat el personal. De vegades per manca d'idees o d'altres per discussions internes, no hem fet una feina més important a Buenos Aires i a l'Argentina.

-Què vol dir?

-Som 'argentinocatalans', és a dir, tenim identitat catalana, però vivim a l'Argentina. No sé si té molt sentit que la Generalitat doni diners tots els anys. Una altra cosa és que atorgui ajudes puntuals per activitats i projectes, com la difusió de la llengua o la història. Però hem d'avançar cap a l'autofinançament. Ara bé, no és cert que l'ajut de la Generalitat hagi provocat més retallades, em semblaria cruel que tot d'una deixin a alguns casals sense ajuda. Estem parlant d'ajuts petits, de 8.000 euros l'any, vitals per alguns casals.

-Argentina és una nació jove, de 200 anys. Costa entendre que en fa 800 ja existia una sensibilitat col·lectiva catalana.

-En general, hi ha un profund desconeixement. Pocs saben que el 1810, en el primer govern independent d'Espanya, dos catalans, Joan Larrea i Domingo Matheu, van ser vocals. Per no parlar de la música de l'himne argentí, composta per un altre català.

-Creu que els partits polítics estaran respondran adequadament?

-No tenen més remei. La societat civil catalana ha parlat. El treball d'Òmnium Cultural o de l'Assemblea Nacional Catalana ha estat admirable i ara toca respondre el 25 de novembre. Cal que els diputats es defineixin abans dels comicis i que es respecti la majoria. Si el nombre d'escons és contundent, no caldrà referèndum, sinó proclamar l'Estat Català.

-Què li pot aconsellar l'Amèrica Llatina a Europa per sortir de la crisi?

-És la mateixa crisi del sistema capitalista que vam patir nosaltres. No pot ser que el FMI, que va ensorrar l'Argentina -s'ha demostrat que el nostre era un deute inventat— i Grècia doni les directius per resoldre res. Passa el mateix que amb Catalunya i el referèndum. Res serà legal dins la mentalitat imperialista d'Espanya. I, de la mateixa manera, cap solució servirà per millorar res en el marc del capitalisme. Cal generar noves lògiques i, per això, cal sortir de la lògica de Madrid i del capital.